

N. 13.

Curaçao den 13 Maart 1835.

Curaçao den 13 Maart 1835.

De Koloniale Secretaris.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

**De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.**

Den 20 Maart 1835.

(geteekend) - "Monnier, Maire."

lets over de lykplegtigheden bij onderschei-
dene volken.

Van al de verschillende wyze om over het stofelyk overeshot der menschen te beschikken schijnt het begraven de oudste te zyn, dit was het eenvoudigste en spoedigste middel om een hedegrend voorwerp aan het gezigt te onttrekken. De gewoonte om bloedverwanten te zamen te begraven, was vermoedelyk een gevolg van het verlangen om diegenen niet te scheiden, welke te zamen geleefd hadden, en van die onvolmaakte en onbegreepene gevoelens nopens den aard der ziel en hare toekomstigen toestand, welke men in de oude eeuwen aantreft.

Het 23ste hoofdstuk van Genesis bewijst
 dat de begravingen reeds bestonden ten
 tijde van Abraham, en de laatste woorden
 van Jacob, eenige jaren later uitgesproken
 geven, met zyne treffende eenvoudigheid,
 het gevechte kennen, herpelt die alreeds
 gebruik tot onze dagen gebragt heeft en
 vermoedelyk aan onze nakomelingen over-
 brengen zal. "Begraaf my by myne va-
 deren, in de spelonke op den akker van

ook als ik hem en deszelfs huisvrouw Sarah alsmede Izaäk en deszelfs huisvrouw Rebekka begraven, en aldaar heb ik ook mijne huisvrouw Lea ter aarde besteld." (*) Talryke voorbeelden uit de gewyde zoowel als ongewyde schryvers bewyzen het groot belang, hetwelk men aan deze plegtigheid hechtte. De Grieken en Romeinen geloofden, dat de ziel niet zalig of gerust konde zyn, zoo lang het ligchaam niet verbrand of begraven was. Aldus waagt Tobias zyn leven, om in het land der ballingschap zyne wreed vermoorde landgenooten te begraven; in de eerste eeuwen van Griekenland strekt dit regt van begraving tot onderwerp van verscheidene treurspeelen, onder andere van de *Antigone* van Sophocles; en de Atheners, die het hoogste toppunt van bijbel hadden bereikt, veroordeelden zes zegervierende veldheeren ter dood, alleen beschuldigd van versuimen te hebben, de laatste eer te bewyzen aan de soldaten, die in het gevecht met de Aginssiërs gedood waren.

Ook de gewoonte om het stoffelyk over
schot der menschen tot asch te verbran
den, behoort, zonder even oud te zyn, to
de vroegste eeuwen. Het is moeijelyk
den oorsprong van dit gebruik op te spo
ren; wellicht hebben zy, die hetzelfde he
eerst nitoeifenden, daaraan het denkbeel
van godsdienstige offering gehecht. He
eerste voorbeeld daarvan, in de gewyde
geschiedenis, is dat van Saal, wiens lig
tzaam verbrand en daarna begraven werd.
Hetzelfde gebruik heerscht nog in India
in Japan, in Tartarye en in andere gedeel
ten van het Oosten; onlangs heeft men
hetzelfde ook in eenige landstrecken in het
Noorden van Europa begonnen te volgen.

(*) Gen. XLIX vs. 29 en volgende.

De Grieken en Romeinen namen die gewoonte aan, zonder geheel van het begraven af te zien. Cicero verklaart, dat hetzelfde in Griekenland, ongeveer 1482 jaren voor dat Christelijke tijdrekkening, was ingevoerd geworden. Sommige wilde natien legden de lyken in de open lucht; de oude Scythen hingen dezelve aan boomen, en ten huidigen dage plaatsen de Oskariërs en andere omliggende volken der Stille Zee dezelve in onverzochte huizen, geheel blontgesteld aan den invloed der loof.

Dit zonderslinge gebruik kan niet worden toegescreven aan eenige nalatigheid; want, om de grootste zorg blijven zij deze kromme overblijfselen bewaren, waarvoor, volgens de ontdekking van Bonnet, geen taal een woord heeft.

De eenden plantten hunne grafmonden
onverschillig in de straten, ten platten la-
de en zelfs op de straatwegen. De tuin
van het paleis der koningen van Juda te
Jerozalem, bevindt kranke grafmonden.
De tombe, welke Jozef van Arimathea voor
zich opstelde, na te hebben hy het lyk van
Christus begróef, was in zynen tuin; het
graf van Rachel was op den weg van Je-

Balthazar; de koningen
 van Israel werden te Samaria begraven;
 Samuel en Job in hunne eigene huizen;
 Mozes, Aäron, Eleazar en Josua op ber-
 gen; Deborah onder eenen boom. Dezelf-
 de verscheidenheid vindt men ook by de
 Grieken en Romeinen; geene voorkeur
 werd aan de natyheid der tempels gege-
 ven. Maar de drie evangelmanne volken
 begroeven byna altyd hunne dooden bui-
 ten den omtrek der stad; te Rome maak-
 te men alleen eene uitzondering ten be-
 hoefte der Vestaalche maagden en van
 een klein aantal adellyke familiën. De
 openbare en byzondere begraafplaatsen
 waren in de omstreken der steden; de
 Turken leggen de huns by de straatwe-
 gen aan, in de hoop, dat de vorsters bid-
 den zouden voor hen, die hunne bede-
 vaart hier op aarde afgelegd hebben. De
 eerste Christenen werden niet in de ste-
 den begraven. In Engeland werden eerst
 omtrent het jaar 800 begraafplaatsen om
 de kerken aangelegd, en personen van rang
 verkregen het recht om in de kerk selve
 ter aarde besteld te worden. Paus Grego-
 rius de Groote gaf tot reden van deze in-
 schikkelijkheid, dat het gezigt der graven
 aan de levenden het denkbeeld kan inge-
 ven om voor de dooden te bidden. Het
 gebruik om de lyken in grafkelders en on-
 der de altaren te plaatsen, werd eerst twee
 honderd jaren later ingevoerd. De Egy-
 ptianen legden de afgestorvenen geheel-
 send in onderaardse gewelven; de Hin-
 du's hebben geene vaste plaats; gewoon-
 lyk werpen zy de asch in den Ganges.—
 De Perzianen van Oost-Indië leggen de
 dooden in onoverdekte toden, om door
 roofvogels verscheurd en verslonden te
 worden: deze gewoonte was ook die der
 oude Perzen.

Dit artikel kent men de gezindheid van het Franche gouvernement, om geen oorlog te maken: en het verslag der commissie bij monde van den Heer Char gedaan, zal rege van ons komen en geene aanleiding tot oorlog geven.

Het o, breken van gemeenschap tusschen Frankryk en de Vereenigde Staten, is nog geen teeken van oorlog, maar eerder een natuurlijk gevolg der weigering van schadeloosstelling aan de Amerikanen. Men moet veronderstellen, dat de Franschen vroedael hebben in den handel op Amerika en verondersteld zyn by het traktaat van den 4 July 1831, waarbij die schadeloosstelling bepaald en zekere voorregten aan de Fransche handelen vastgezet zyn; wil nu Frankryk die schadeloosstelling niet betalen, dan moeten zy bygevoegde ontsetten, blyvender voordeelen van den handel.

De bevestiging van eenige staatslypers aan de Franche officieren te Niouw York, zal ook geene aanleiding geven tot oorlog: want het gouvernement van Frankryk is thans niet gesind om oorlog te maken; was ook het geval met de Fransche ambassadeur van vijf minder aanbeveling genoegzaam om oorlog te doen uitbreken.

Een ander blyk dat er thans geen oorlog zal zyn, is dat al de fondsen in Frankryk zeer laag staan zyn. Dit, zegt men, is toetscheiften, tekenen, van de ryzing in de engelsche fondsen; tweeden, aan de overtuiging, dat het tegenwoordig ministerie van duet zal niet ophouden, aan het afgevoerd zyn van de zaken van Spanje, voor de hand zal zynen worden.

Met de zaken van Spanje ging het achter lafvalge de Jongste dagteekening van Parijs (Janu. 7 31) niet beter. De nieuwe minister van oorlog Llandet, naar de gemiddelden van het Volk zeer verbitterd, door een, wettelijk te doen, om Franche hulp in te roepen, als het enige middel om de Carlisten ten onder te brengen; doch de liberalen, vreesden, dat die hulp aanvaardt, het tegen de Carlisten zal gebestigd, maar dat de beide onderhand te

gen hen zal aangewend worden. Er zijn onderscheidene maatregelen voorgesteld, om den vrede in Spanje te herstellen, doch geen een aangenomen. Men heeft onder anderen voorgesteld om een nationaal kongres bijeen te roepen. Dit wordt door de aanhangers van Don Carlos verworpen, tenzij het gouvernement voor alle dingen, gepiktant worde onder een onafhankelijk regentschap, dat is zoodanig een waarop geen der beide protestanten der kroon invloed kan oefenen, want, zeggen zij dat, zoo lang het gouvernement van de koning in Madrid gerechtigd is, zal het grooten invloed op de stemmen oefenen. Aan den anderen kant verwerpen de vrienden en partijgenooten van de koning het dit voorstel, de ze zeggen dat er vóór de laatste nationale vergadering bepaald is, en dat de convocatie per stemmen niet toegestaan zal worden. Een ander voorstel is om tot een vst. stand van wapenen voor twee drie maanden overteekomen, totdat door de vertegenwoordigers van Europa in de Conferentie te Londen, is de zaken van Spanje, het een of ander zal beslist worden. — Als men naar de Engelse kranten denkt, dan zou men denken zeker afgevaardigd worden; doch de Carlisten willen het aannemen, mits ongehinderd wapens uit Engeland en Frankrijk te mogen ontvangen.

De voorstanders van de koningin verzetten zich tegen eene beëindiging van Frankrijk in de zaken van Spanje, en zeggen dat zoo zij alleen gelaten wierden, zonder deelneming van de Europeanen mogten worden, op welken hunne zaken zullen slaan, voorzeker dat een catastrofe is; dat eene beëindiging ten hare gunste haar ondergang zal bevoorhoeden.

Een derde plan was gevormd om den oudsten zoon van Don Carlos met de jonge Isabella in huwelijk te verbinden en intusschen een derde kroonprins te maken.

lyk regentschap onder den naam van Lodewijk II. daartestellen. Dit zeer billijke en meest geschikte voorstel, om eene toewending van de partijen te bewerkstelligen, heeft ook tegen zeer veel tegenstandingen te stand. De

Ingevalge geruchten en berichten in de engelsche Gassen, zoude Lord Seymour het beiderzys met eene gewichtige missie, naar de Spaansche Minister alhier verhaalde conferentier met den Hertog van Norfolk, en zelfs het Britsche Gouvernement, ziedelyk bezogen doe eenen getrouwen raadselgelyc en menichlyevendheid, oeff gelygd sijn, een vrede te maken aan het verschikkelyk bloed vergieten en den oorlog in de Daksche provincien te Novarre.

General Graf Sebastiani van den Na-
poleon'sche Oorlogenen. Om zich naar
Londen te begeven, ten einde de open ge-
vallen plaats van Prins Talleyrand aan het
Fransche Hof te vervullen. Hij werd ge-
noemd als de meest bekwaame diplomaat,
volgende op Talleyrand, en was ten volle
bekend met de inzichten en plannen van
den Koning der Franschen.

Het vertrek van den Graaf naar de
Duitsche Rijk, daart veel opzins en
geen veel meer voor zinggen overmo-
dens.

2de Koninklijke Hoogheid Prins Augustus van Portugal was te Londen met zeer veel achenfjen ontvangen en te Londen geheeten waren ook twee uitgenoemen. Deze deputaats van Portugaalsch Minister van Oorlog, waren geboden, doch niet afgaen om te doen. "Ik ben zelfs niet tot Portugaalsch Oorlog."

derdaad, doch ik neem niet dank dit eerbewys aan en wil het aanbod aan de Koningin mededeelen."

Den 25 Augusty was Piens Augustot en
zjn gevolg aan boord van den steamvaar-
tuig de Terg binnen gelopen, onder het
lossen van het geschut der fortin op den
oever en dat der portugiesche en engelsche
oorlogschepen op deze rivier.

Prins Augustus van Portugal is waarschijnlijk een der rijkste individuen in Europa. Zijn jaarw. 's jaarlijksche inkomsten, voortvloeiende uit zijn grondbezittingen in de Roomsche staten en België, belopen op meer dan 618,000 gulden.—

Hij moet, zegt men, eene grootere som gelds jaarlijks ontvangen, van interesten, voortkomende uit de groote kapitaal, welke hij in verscheidene landen bezit en welke hij van zijnen vader, wijlen Eugene Beaumont geerfd heeft, die dezelfde gedurende de acht jaren van deszelfs minderjarigheid bij een geaard heeft.

Prins Hendrik is geboren den 6 de
cember 1826. Hy heeft vier zusters en
een broeder, wier namen zyn als volgt:

Prinses Josephine, zyne oudste zuster
is geboren den 14 Maart 1807, getrouwd
den 19 Juny 1823, met Prins Oscar van
Zweden, Kroonprins van Zweden, zijt
zij zes kinderen verwekt heeft.

Prinses Elisabeth, tweede zuster, geboren den 23 December 1808, getrouwd den 22 Mei 1836, met den Prins Frederik Hohenzollern Hedringen, neef van de Hertogin van Saxe, Tillyrandts nicht.

Princess AMALIA, daughter ather, geboren den 31 July 1812, verheiratet mit wylm den 1sten October 1836, von welcher am 1sten October 1836.

Princess THEODOLANDÉ, s'ne vierde zus-
geboren den 13 April 1814.

Prins MAXIMILIAAN, zijn eenige broeder,
 van de Nederlanden, te Batavia.

Al deze Prinsen en Princessen hebben den bynaam van *Napoleon* aangenomen.

Uittreksel uit een' brief van St. Thomas, gedagteekend den 20sten Maart.

De zaak der Verenigde Staten van Noord-Amerika wordt reedsen ons vroeger; maar heeft nu door de afbreking der gemeenschap met Frankrijk bekend ge-
waart, en heeft door de vijanden van onze Franche kerk, die gekruisen van de Fran-
sigeant afkeuren, dat toegelaten dat wa-
te komen.

„Volgens de jongste fractie van de Con-
fession worden er in Holland vele voorberei-
dels voor den oorlog tegen België ge-
maakt.“

Mon leest in de New York Times 1974

Toen de officieren van de Franche schieds Brik, die op eens reeds ten achterste, verscheept waren om zich tot den schiedschen Gemaal te begeren, werden afgeleid door vijling of atsing lang bopert, die ten eijnschen en ten schiedschen Brik verschild van den Gemaal. Welk verschild kan door schiedsche schiedschen, die den schiedschen Brik, en men moet hopen dat de verantwoording gebaakt en op de schiedschen Brik, en men moet hopen.

Het schijnt, zegt een engelsch dagblad, dat de verandering van het engelsche kabinet voornamelyk tot onderwerp had het huwelyk van de Princes Victoria met den tweeden zoon van den Koning van Oranje, in plaats van den Prins van Wertheimberg, voor wien het huwelyk van Grey naar beoefening was.

Deze verandering is gemaakt geworden door mijn advies van Richard en de talschensticht van de Koningin ; men beoef-

dit het koninkrijk en het volk? Dat het be-
reid plaats zal hebben voor de Vereeniging
van het Parlement, op dat, zoo het tegen-
woordige ministerie mogte afgaan, het kon-
inkrijk toch gesloten zal zijn.

VENEZUELA.

De Senaat en de Kamer der Volksvertegenwoordigers hebben eenstemmig in hunne zitting van den 21 February genomen, tot het geven van een besluit omtrent den Generaal Pate, dat, ingevolge de artikelen der konstitutie, op den voorgenomen dag het Presidentschap van zijn opvolger heeft overgegeven. Dit voorbeeld is nagevolgd door al de staten van het gemeenebest nagevolgd.

De Generaal-Patruilbering is de republieken van Zuid-Amerika, die het gelukt is, om vroegeraan de vrede te brengen, en de vrede te herstellen. De vrede is, na jaren, te betrekken. De vrede is, het gedrag van Generaal Pizarro af tegen dien van Generaal Santa Anna, die zyne eigene grootheden verken heeft over het gebied van zijn landgenooten. (Lied van de vrede)

**Onschuldigen en de Aannemenden van
Africa.**

Van onafhankelike rijken al is men met
het bestaan van Afrika bekend; de naam
van dat werelddeel wordt gewaagd met dien
van de rijken der europa; en zoo het ein-
de der vorige eeuw is nog een groot veld-
heer, Bonaparte, aan het hoofd van een
overwinnend leger, aldaar geland; op dit
oogenblik bemitten zelfs de Fransen den
wereldryk op de oostersche kusten
van Afrika; de europasche mogendhe-
den bezitten eenige punten op de kusten,
maar met verre van eenigzins onderwerping in
eetelinge van de bevolking der steden en van
het getal der rijken; want al hetgeen het
hun gelukt is te vernemen, is, dat er aan-
zienlijke steden en rijken zijn.

de het niet te berouwen, dat de Europeanen, die, in de vliende eeuw, vloten, schatten en lagere waagden, om de wilden der doops Columbus ontdekten, nieuwe wereld te bestriden, zelfs een zekere begeering gedra hebben, om in Afrika door te dringen! En echter waren het dezelfde luchtstreek, dezelfde hindernis; hetzelfde gepraan en hetzelfde vooruitzicht. Daar ook vroeger waren volkeren te overwinnen; want het rijk der Indes en al de rijkdommen naturel en kunstmatig, die het rijk en de rijkdommen der Indes, die rijkdommen, waren niet meer te wreken, dan de zwarte natien van Tamboer, de Kano. Maar van den anderen kant, men daar schatten te halen; want men zag, dat de binnenlandse, groote, rijk, een rijkdom en rijkdom, waren op te wreken. Deze vooruitzicht heeft, als meermalen, vermaakt, hoe geheel Amerika, overvallen of veroverd is geworden, thans, dat nog onontdekte Afrika, de moed, voor veroverd tal kansen, willen, omde, hetselve, heeter, niet, onontdekt, van den voortgang der Europeaanse beschaving heeft weten voort te trekken. Hetzelfde was niet, even, in Afrika, door de onontdekte, van Europa, veroverd. Men heeft, het ware, steeds een, van sand, om te trekken. Maar men zag, dat er aan de overzijde, naar de wilden, onontdekte menschen, woon, terwijl onze eerste betrouwen met Afrika, om van eenvoudige, te trekken, en te wreken, welke, een, geheel, by duizenden, deed, vloeuen. Het gevolg van dit alles was, dan ook, dat de eerste reizigers, die naar Afrika begaven, avonturiers waren, beoefend naar

